

[Lars Emil Johansen.]

kendt, at vi grønlændere nu er kommet til det udviklingsstade, hvor vi måske mere end nogen sinde er begyndt at fatte levende interesse for vort lands rigdomme, hvad enten det drejer sig om naturrigdomme i form af mineralforekomster eller andre rigdomme af mere kulturhistorisk og erhvervspræget karakter. Den stigende interesse for Grønlands potentielle naturrigdomme har bl. a. medført, at det er blevet meget vigtigt for os at få mulighed for at bevare Grønlands natur, som den har været hidtil, og ikke at få den ødelagt. Dette skal ganske naturligt ses i sammenhæng med vor erhvervsmæssige afhængighed af det dyreliv, der findes i den grønlandske natur.

Der sker for tiden en efter grønlandske forhold voldsom aktivitet med hensyn til eftersøgning af mineraler og olie, og man ved fra erfaringerne fra andre arktiske områder, at er der først investeret store penge i områderne, ja, så er det også meget vanskeligt at gennemføre fredninger. Det er bl. a. på denne baggrund, jeg fra grønlandsk side må hilse den i lovforslagets kapitel IV omtalte naturpark med tilfredshed, idet det er min vurdering, at en fredning af et så enormt område har sin meget store betydning for det grønlandske fangererhvervs fremtidige eksistensmuligheder.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den geografiske udstrækning af naturparken været genstand for kritik i landsrådet, men efter forskellige rådslagninger med landsrådets videnskabelige rådgivere nåede man til alt held til en ordning, der tilgodeser de interesserede parter interesser, nemlig de grønlandske fangstinteresser på den ene side og de videnskabelige interesser på den anden side.

Med hensyn til bestemmelsen i § 20, stk. 2, hvorefter ministeren for Grønland skal kunne gøre undtagelser fra lovens bestemmelser om forbud mod bl. a. enhver form for jagt i naturparkområdet, vil jeg imidlertid finde det nødvendigt med en klarere formulering, hvoraf det skal fremgå, at ministeren kan gøre undtagelser, når det drejer sig om traditionel jagt og traditionelle metoder. En sådan klarere formulering i selve loven ville virke som en sikring mod, at fredningsbestemmelserne kommer til at virke alt for

indskrænkende på de grønlandske fangeres i forvejen meget begrænsede muligheder.

Men set under ét er jeg altså tilfreds med naturparkbestemmelsen og vil hilse den med tilfredshed.

Med hensyn til lovforslagets andre afsnit vil jeg nøjes med at gøre en enkelt bemærkning.

Lovforslagets § 4, stk. 2, indeholder følgende sætning:

„Fund skal fortrinsvis forblive i Grønland.“

I den anledning vil jeg bemærke, at jeg finder ordet „fortrinsvis“ overflødigt, og vil gerne anmode om at få det fjernet, således at der kommer til at stå, at fund skal forblive i Grønland, medmindre Grønlands landsråd finder anledning til at dispensere fra en sådan ordning.

Fund af kulturhistorisk betydning kan i fremtidens Grønland komme til at spille en stor rolle inden for den grønlandske uddannelse og forskning, hvorfor der i forbindelse med dette lovforslag må tages en principbeslutning om, at fund af kulturhistorisk og anden betydning forbliver i Grønland. Desuden må der træffes en principbeslutning om, at genstande af grønlandshistorisk betydning, som indtil i dag har været anbragt på diverse museer her i Danmark, overføres til Grønland snarest muligt.

Når jeg formulerer det så stærkt, at jeg siger, at alle fund, der i dag befinder sig på danske museer, skal overføres til Grønland, er det ud fra den tankegang, at når jeg beder om det hele, får jeg måske det halve. Det kan ligeledes anføres, at en sådan beslutning også vil få sin store betydning for den turisme, der efter alt at dømme vil komme til at udvikle sig i Grønland i de kommende år.

Med disse bemærkninger skal jeg til sidst tilsige min støtte til lovforslagets grundideer og vil være medvirkende til lovforslagets velvillige og realistiske udvalgsbehandling.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg kan med glæde sige tak til alle ordførerne og har sådan set lyst til i samme åndedræt at takke dem, der står bag ved dette lovforslag, som jo repræsenterer et stort arbejde på embedsmandsplan og hos enkeltpersoner, som har haft store visioner, som vi